

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. Ὁφείλοντες δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώρ. Κ. Γάγαρην.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαταχῶς διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὰ μετὰ τὰς ἐκλογάς.—Ἀποτυχία ὑπουργῶν.—Παραίτησις Κυβερνήσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ βασιλέως.—Τίς ὁ πλειοψηφῶν.—Καὶ ὁ Θεοτόκης καὶ ὁ Δηλιγιάννης διατείνονται ὅτι πλειοψηφῶν.—Διατάξεις τῆς ἀξίως.—Πρόσκλησις Σημαντήρα καὶ Δηλιγιάννη.

Τὴν Τρίτην περὶ τὴν 10ην πρωΐνῃν ὥραν συνηλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ζαΐμη πάντες οἱ ὑπουργοὶ καὶ ἀντήλλαξαν διαφόρους σκέψεις περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Συνεσκέφθησαν ὁμοίως ὅπως κανονίσωσι τὰ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσωσι μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Πάντες συνετάχθησαν μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὑποστηρίζαντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ παραιτηθῇ κατόπιν τῆς ἡττης, ἣν ὑπέστη κατὰ τὰς ἐκλογάς, νὰ ἐπιμενῇ δὲ παρὰ τῷ Βασιλεῖ εἰς τὴν παραίτησίν της ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Α. Μεγαλειότης ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τινὰς εἰσέτι ἡμέρας. Κατόπιν τούτων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν 11ην ἀκριβῶς καὶ εἰσῆλθῃ ἀμέσως εἰς τὸ ἰδιώτερον γραφεῖον τοῦ Βασιλέως. Ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεκοίνωσε καὶ προφορικῶς εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὰ γνωστὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀποτελέσματα, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐκτός τῆς ἀποτυχίας τῶν τριῶν συνυπουργῶν τοῦ κ. Κόρρα, Μομφεράτου καὶ Νέγρη καὶ ὁλόκληρον τὸ κόμμα τοῦ σχεδὸν ἡττήθη. Προσέθηκεν ὅτι καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν ἐκινδύνευεν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ διευθύνουσα τὰ κοινὰ καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν Βασιλέα τὴν παραίτησίν της παρακαλοῦσα τὴν Α. Μεγαλειότητα ἵπως προβῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ὁ Βασιλεὺς ἠρώτησεν εἰτα ποῖον ἐκ τῶν δύο ἄλλων κομμάτων ἔφερε τὴν μεγαλειέταν πλειοψηφίαν ἵνα τῷ ἀνατεθῇ ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπήντησεν ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐπισήμως γνωστῶν ἀποτελεσμάτων τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα εἶνε τὸ τοῦ κ. Θεοτόκη. Ἐν τούτῳ ὅμως καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἰσχυρίζεται ὅτι ἔφερε καὶ αὐτὸς πλειοψηφίαν. Ὁ Βασιλεὺς εἶπε τότε εἰς τὸν κ. Ζαΐμην ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ θέσις του εἶνε λίαν δυσχερὴς μὴ γνωρίζων ποῖον ἐκ τῶν κομμάτων εἶνε ἰσχυρότερον ἵνα τὸ καλέσῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν κατὰ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα, παρεκάλεσε δὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον ἐκ τῆς ἀνωμαλίας ταύτης παραμένων εἰς τὴν Ἀρχὴν μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ὅποτε θὰ καταδειχθῇ πασιφανῶς ἡ δύναμις ἐκάστου κόμματος. Ὁ κ. Ζαΐμης ἐπέ-

μεινε καὶ πάλιν ὅπως γείνη δεκτὴ ἡ παραίτησις του, καθόσον τῷ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ κυβερνᾷ κατόπιν τῆς ἐκδηλωθείσης ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐναντίας θελήσεως. Ὁ Βασιλεὺς πρὸ τῆς ἐπιμονῆς ταύτης τοῦ κ. Ζαΐμη παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως παραμείνῃ ἡ Κυβέρνησις του καὶ ἐκτελῇ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων μέχρι ὅτου λάβῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν περὶ τοῦ πρακτέου. Ὁ κ. Ζαΐμης ἐδέχθη καὶ ἀναχωρῶν εἶπεν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα ὅτι θὰ παραμείνῃ μέχρι νεωτέρας ἐντολῆς Αὐτοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Τριανταφυλλάκον, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἐζήτησε νὰ μάθῃ ποία ἦτο ἀκριβῶς ἡ δύναμις τῶν δύο ἀντιπάλων κομμάτων, τοῦ Θεοτοκικοῦ δηλ. καὶ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ. Ὁ κ. Τριανταφυλλάκος ἀνεκοίνωσε ἐν λεπτομερείᾳ πάντα τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιτυχόντων βουλευτῶν, ὡς καὶ εἰς ποῖον κόμμα ἕκαστος ἀνήκει, ἐδήλωσεν ἐπὶ τῆς ἐμπειρίας τοῦ Βασιλέως, ὅτι τὸ πλειοψηφοῦν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης κόμμα εἶνε τὸ τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχίων, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἐλλείπουσιν ἀκόμη, φαίνεται ὅτι ὑπερτερεῖ τοῦ ἀντιθέτου κόμματος ὁ κ. Θεοτόκης. Παρέμεινε δὲ παρὰ τῷ Βασιλεῖ μέχρι τῆς 1 μ. μ. μεθ' ὃ ἀπῆλθε. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ Βασιλεὺς ἐσκέφθη ἐπὶ μακρόν ποῖαν διέξοδον νὰ εὑρῇ διὰ τὴν ἀνώμαλον ταύτην περίστασιν. Κατὰ τὰς δοθείσας Αὐτῷ πληροφορίες οἱ Θεοτοκικοὶ ὑπερτεροῦσιν ἐνῷ κατ' ἄλλους οἱ Δηλιγιαννικοὶ εἶνε περισσότεροι κατ' ἀριθμὸν. Ἐκὼς ἐκάλει ἀπὸ τοὺς πρώτους νὰ σχηματίσωσι κυβερνήσιν προφανῶς θὰ δυσχερὴς τοὺς δευτέρους καὶ τἀνάπαλιν. Μίαν λύσιν ἐθεώρησεν ὡς ὀρθὴν, ἐπιτροπομένην ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τῶν Συνταγματικῶν διατάξεων, τὸν σχηματισμὸν ἄχρου ὑπηρεσιακοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον νὰ διευθύνῃ τὴν χώραν μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου, μέχρι τῆς ἡμέρας δηλ. τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ προέκυψεν ἔπειτα τὸ ἄλλο ζήτημα, εἰς ποῖον νὰ ἀναθέσθῃ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀνωτέρω ὑπουργείου. Ἡ Α. Μεγαλειότης ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τῆς πολλὰς πρόσωπα ἐκ τῶν κατεχόντων τὰ ἀνώτερα τῆς Πολιτείας ἀξιώματα καὶ ὡς τοιοῦτον ἐθεώρησεν ἄξιον τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σημαντήραν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου κ. Παπαδιαμαντόπουλος, ὑποστράτηγος, ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως τὴν ἐντολὴν ὅπως μεταβῇ παρὰ τῷ κ. Σημαντῆρᾳ καὶ ἐκφράσῃ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος ὅπως δεχθῇ νὰ σχηματίσῃ ἄχρουν ὑπουργεῖον μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου. Μετέβη πράγματι μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου δις, ἀλλὰ δὲν τὸν συνήντησε καθόσον ὁ κ. Σημαντήρας ἀπουσίαζε. Μετέβη κατόπιν εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν τὸν συνήντησε. Τότε ὁ κ. Παπαδιαμαντόπουλος δι' ἐπιστολῆς του παρεκάλεσε τὸν κ. Σημαντήραν ὅπως μεταβῇ πρὸς συνάντησίν του εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὅπου θὰ ἀναμένῃ αὐτὸν μέχρι τῆς 4 1/2 μ. μ. Τὴν ὥραν αὐτὴν ὁ κ. Σημαντήρας ἀνῆλθε τὴν κλίμακα τῶν Ἀνακτόρων καὶ εἰσῆλθε εἰς τὸ ἰδιώτερον γραφεῖον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Βασιλικοῦ στρατιωτικοῦ Οἴκου. Ὁ κ. Παπαδιαμαντόπουλος ἀνεκοίνωσε εἰς

τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου ὅτι ὁ Βασιλεὺς παρακκαλεῖ αὐτὸν ὅπως δεχθῇ καὶ ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν ἄχρου ὑπουργείου ἕνεκα τῆς θολῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ γνωσθῶσιν ἐπακριβῶς αἱ δυνάμεις τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς ἐκλογὰς κομμάτων. Ὁ κ. Παπαδιαμαντόπουλος προσέθεσε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο θὰ διευθύνῃ τὴν χώραν μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου, θὰ εἶνε δὲ ἐντελὴς ὑπηρεσιακόν. Ὁ κ. Σημαντήρας ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι εὐχαριστεῖ ἀπείρως τὴν Α. Μεγαλειότητα διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν μεθ' ἧς τὸν περιβάλλει ἀναθέτων αὐτῷ τὸ ὕψιστον τῶν ἀξιωμάτων τῆς Πολιτείας. Δυστυχῶς ὅμως, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Σημαντήρας, εὐρίσκουμαι εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν, κ. Ἀρχηγέ, νὰ δηλώσω εἰς ὑμᾶς ὅτι δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὴν πρότασιν ταύτην τῆς Α. Μεγαλειότητος, διότι ἀγνοῶ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων. Ἐκτός δὲ τούτου ἡ ὑγεία μου ὑποφέρει κατ' αὐτὰς καὶ τοῦτο εἶνε κυρίως ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ. Ἐν τούτοις θερμῶς παρακαλῶ ὑμᾶς, κ. Ἀρχηγέ, ὅπως διαβιάσητε καὶ πάλιν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ὅτι θὰ εἶμαι ἐσχαί Αὐτῷ εὐγνώμων διὰ τὴν τιμὴν, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν βαθυτάτην λύπην μου διότι ἀδυνατῶ νὰ ἀναδεχθῶ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς ἐντολήν.

Ἡ ἰδέα ὅπως προσκληθῇ ὁ κ. Μαυροκορδάτος καὶ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον δὲν ἐθεωρήθη ὀρθὴ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Διότι τότε τὸ ὑπουργεῖον ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθῇ ὑπὸ τὸν ἐξ Ἀνδρου πολιτευτὴν θὰ ἦτο χρωματισμένον, θὰ ἐδίδοι δὲ ἴσως ἀφορμὴν εἰς τινὰς νὰ σχολιάσωσι τὸ γεγονός καὶ νομίσωσιν ὅτι τὸ διάδημα τοῦτο τῆς Αὐλῆς ὡς σκοπὸν εἶχε νὰ κτιπῇσθαι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πολιτικὸν κόμμα. Διὰ τοῦτο οὐδὲ λόγος καὶν ἔγινε περὶ τούτου ἐν ταῖς Ἀνακτόροις. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Βασιλέως ἦτο ὅπως ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ἀνέλθῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν καὶ διευθύνῃ τὰ κοινὰ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς πλειοψηφῆσαν κόμμα οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶνε. Καὶ εἰς τοῦτο θὰ κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα ἡ Α. Μεγαλειότης ὅπως μὴ παραγκωνισθῇ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ κόμμα. Ἐνεκα τούτου ἀκριβῶς προσεπάθησε παντὶ σθένει ὅπως σχηματισθῇ ἄχρουν ὑπουργεῖον.

Ὡς γνωστὸν μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Σημαντήρα εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Στέμματος περὶ σχηματισμοῦ ἄχρου ὑπουργείου ἐπρόκειτο νὰ βολιδοσκοπηθῶσι καὶ ἕτεροι ἄνδρες κατέχοντες τὰ ἀνώτερα τῆς πολιτείας ἀξιώματα. Πρὶν ὅμως γείνωσιν αἱ βολιδοσκοπήσεις αὗται ὁ Βασιλεὺς ἐθεώρησε καλὸν ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν δύο κομμάτων τοὺς καταλόγους τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς ἐκλογὰς φίλων των βουλευτῶν καὶ ἐξετάσῃ αὐτοὺς κρίνει δὲ ἐκ τούτων ποῖον κόμμα ἔχει τοὺς πλειότερους. Πράγματι περὶ τὴν 9ην πρωΐνῃν ὥραν κατόπιν εἰδοποιήσεως ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπέστειλε διὰ τοῦ κ. διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν κατάλογον τῶν φίλων του, ὀλίγον δὲ ἀργότερα ἀπέστειλε καὶ ὁ κ. Θεοτόκης τὸν κατάλογον τῶν ἰδίων του φίλων. Ἐκτός ὧν τῶν ἀνωτέρω, ὁ Βασιλεὺς ἐπιθυμῶν νὰ σχηματίσῃ ἀκριβὴ ἰδέαν καὶ γνώμην περὶ τοῦ ὀριστικοῦ ἀριθμοῦ τῶν φίλων ἐνός ἐκάστου ἀρχηγοῦ, ἐξή-

τησε διά μέσου του υπουργείου των Έσωτερικών παρά της τηλεγραφικής διευθύνσεως των Αθηνών πάσας τὰς ληφθείσας τηλεγραφικάς δηλώσεις των διαφόρων ἐπιτυχόντων βουλευτών προς τους δύο ἀρχηγούς. Πάντα τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἐνώπιόν του τὴν 10 1) 2) πρωϊνὴν ὥραν. Ἐμελέτησεν ἐπὶ μακρὸν ἀμφότερους τοὺς καταλόγους καὶ τὰς δηλώσεις ὁλίγων βουλευτῶν πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην, δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ σχηματίσῃ ὠρισμένην γνώμην περὶ τοῦ ποῖον κόμμα πλειοψηφῇ. Τὴν 2αν μετὰ μεσημβρίαν εὐρύτατα ἐκυκλοφόρησεν ἀνὰ τὴν πόλιν ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρὸς περιστολὴν τῶν ἐκτρώπων σκηνῶν καὶ τῆς ἐπικρατοῦσης ἀναρχίας ἀπεφάσισεν ὡς κατ'ἀρχήν στρατιωτικὸν ὑπουργεῖον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς Αὔλης. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, τὸ ὅποτον θὰ ἦτο ἐντελὲς ὑπερρεσιάν καὶ θὰ παρέμενε μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἐλέγγοτο ὑπὲρ ἐπικρατοῦς νὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν κ. κ. Ι. Παπαδιαμαντοπούλου ἀρχηγοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Στρατιωτικοῦ Ὀκίου ὑποστρατήγου ὡς προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συμβουλίου καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Βάτσου ὑποστρατήγου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναντικῶν, Δημοπούλου ὑποστρατήγου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Σοφιστοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας, Κουντουριώτου ὑποστρατήγου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Μπουφῆ γεν. γραμματέως ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ διάδοσις αὕτη δὲν ἐπεβεβαίωτο καὶ ἐπομένως παρέμενε πάντοτε διάδοσις.

Ἐνθὺ τὰ πράγματα εἶχον οὕτως αἰφνης ἐκυκλοφόρησεν εὐρυτάτη διάδοσις ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκλήθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὡς σχηματίζων Κυβέρνησιν, καθὼς ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῆς μελέτης τῶν δύο καταλόγων ἐσχματίσε πεποιθήσιν ὅτι ὁ Ἡγέτης τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος ἔχει τὴν μεγαλειτέραν πλειοψηφίαν ἀπὸ τὸν Θεοτόκην. Ἡ διάδοσις αὕτη ἐνισχύθη παρὰ τοὺς πολλοὺς ἐπὶ μέλλον, διότι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐθεάθη διασχίζων τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐφ' ἀμείβετον. Οἱ Δηλιγιαννικοὶ διέδιδον ὅτι ὁ κ. Θὼν ἐπιμελητὴς τῶν Ἀνακτόρων ἐπισκέφθη ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τὸν κ. Δηλιγιάννην, τὸν ὅποτον καὶ ἐκάλεσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα χθὲς τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν, ὡς σχηματίζων ὑπουργεῖον. Οἱ δὲ τὸν Ἀνακτόρου ὅμως τὸ διέφευγον καὶ ἀπῆλθον, ὅτι οὐτε ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶδε τὸν Βασιλέα, οὔτε γνωρίζουσιν ἐὰν ἐκλήθη. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ Βασιλικοῦ Ὀκίου κ. Ι. Παπαδιαμαντοπούλου ἐρωτώμενος ἀπῆλθεν, ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν εἰδήσιν περὶ τούτου. Καὶ ἄλλοι αὐτικοὶ ἐρωτηθέντες ἀπῆλθον τὸ αὐτό. Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα δὲ περὶ τὴν ἡν ἐσπερινὴν ὥραν ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐξῆς παράστημα τὴν «Πείριον».

ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 Νομβρίου. Σήμερον κατὰ τὴν 3ην μ. μ. ὥραν ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς εὐφροσύνην ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Ἀγγέτῃν τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην, ὅτι πισθεὶς ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διεξαχθέντων γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδέχθη τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα, τὸ ὅποτον προσκηρύξεν ὁ κ. Δηλιγιάννης πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς, θέλει προκαλέσει τὸν ἡμέτερον Ἡγέτην εἰς τὰ Ἀνάκτορα αὐτὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας.

Ἐνθὺ τὰ πράγματα εἶχον οὕτως αἰφνης ἐκυκλοφόρησεν εὐρυτάτη διάδοσις ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐκλήθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὡς σχηματίζων Κυβέρνησιν, καθὼς ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῆς μελέτης τῶν δύο καταλόγων ἐσχματίσε πεποιθήσιν ὅτι ὁ Ἡγέτης τοῦ ἐθνικοῦ κόμματος ἔχει τὴν μεγαλειτέραν πλειοψηφίαν ἀπὸ τὸν Θεοτόκην. Ἡ διάδοσις αὕτη ἐνισχύθη παρὰ τοὺς πολλοὺς ἐπὶ μέλλον, διότι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐθεάθη διασχίζων τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐφ' ἀμείβετον. Οἱ Δηλιγιαννικοὶ διέδιδον ὅτι ὁ κ. Θὼν ἐπιμελητὴς τῶν Ἀνακτόρων ἐπισκέφθη ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τὸν κ. Δηλιγιάννην, τὸν ὅποτον καὶ ἐκάλεσε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα χθὲς τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν, ὡς σχη-

ματίζων ὑπουργεῖον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες ὁ κ. Δηλιγιάννης προῆλθε τὴν νύκτα ἀπέστειλε πρὸς πάντας τοὺς δεδηλωμένους αὐτοῦ φίλους βουλευτὰς τηλεγραφικὰς προσκαλήσεις παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ ἐπισπεύσουν τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀφίξιν των, διότι αἱ ἀνάγκαι τῆς πατρίδος τὸ ἐπιβάλλουν.

Ὁ Βασιλεὺς σταθμίσας καλῶς τὰ πράγματα ἐκάλεσε χθὲς τὴν πρωϊνὴν τὸν κ. Θεόδ. Π. Δηλιγιάννην, ὡς ἀνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ὅπως δὲ ὁ κ. Δηλιγιάννης περὶ τὴν 10 1) 2) π. μ. ἐγένετο δευτὸς εἰς ἀνάκτορον παρὰ τῷ Ἀνακτῇ καὶ ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ τὸ νῦν ὑπουργεῖον. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπεδέξατο τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ ἐντὸς τῆς σήμερον ὡς κατ'ἀρχὴν νὰ ὑποβάλῃ τὸν κατάλογον τῶν νέων ὑπουργῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰδοὺ τέλος τὸ πολυβύλητον ζήτημα βαλὴ Ὁσμὰν πασὰ καὶ Ἑσὰτ πασὰ ἀνιόντων εἰς τὸ τέμας του. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ὁ πολὺς Ἑσὰτ μετεκλήθη εἰς Σκιδρον ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἀντικαταστάτης του διορίσθη ἄχρι τοῦδε ἐνταῦθα πολλοὶ πιστεύουσιν ἀκόμη ὅτι πάλιν ὁ τύπος μας θὰ ἔχῃ τὴν ἀτυχίαν νὰ τὸν ἴδῃ ὡς ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς ἀφ' οὗ τὸ νῆμα τῶν διορισμῶν κρατοῦσι εἰς τὸ Γελδίτ' ἄνθρωποι μέγα δυνάμενοι εἰς τοιοῦτος εἶνε, λέγουσιν, συγγενῆς στενοὶ τοῦ Ἑσὰτ καὶ ἐκ τῶν μάλ' ἐπίστων δορυφόρων τοῦ Παδισά. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ὁ τύπος μας πάσχει διενεῶς εἰς σημείον ἀπελπίσας καὶ ζήτημα εἶνε ἀνὰ τὴν ἀλλοτρίαν τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἢ ἀλλὰ καὶ ἡ θέσις μας. Οἱ τοῦρκου τοῦ τύπου μας, ἰδίως οἱ Ἰωαννῖται εἶνε πολλοὶ στενοχωρημένοι διὰ τὴν μετὰθεσιν τοῦ ἀγαπητοῦ των Ἑσὰτ, διότι τὸν διοικητὴν Ὁσμὰν πασὰ, ἄνθρωπον ἐπασηφιστοῦ ὑπερμενῶν ἀρχῶν, καὶ κατὰ βῆθος γνήσιον τοῦρκον, πολλὸ δυσκόλως ἠνέχοντο διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι εἰς περιστάσεσιν περιστάσεσιν, εἰδείετο πρᾶγματι φιλοδικαιοσύνην πατάξας μερικὸς τῶν τουρκοαδελφῶν διὰ παρὰ τῶν κατὰ τὸν κοινὸν δικαίον τοῦτο βεβαίως δὲν συμπεριελάμβανον εἰς τοὺς κακομαθημένους κύρκους, οἵτινες θεωροῦσι τὸν ραχὴν ὡς εἴλωτα.

Τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐγένετο ἡ συνήθης ἐν τῷ διοικητῇ τῆς ἐπίσης δικαιοῦχοι κοινότητος Γεωργίου τῶν πολιτῶν τῇ αὐτῇ ἑσπέρα ἐδόθη χάρις ἐν ᾧ χρησάν πολλοὶ κεκλημένοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν καὶ Μαωμεδανῶν καὶ Ἑβραίων τῆς πόλεως. Ἐξακολούθησι δυστυχῶς οἱ χριστιανοὶ τοῦ τύπου μας νὰ ὀδηγῶν τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας των ὡς τοὺς χορεύοντες τοὺς ἀέμνους εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς καὶ με τοῦρκους ἀκόμη ἐνθ' οὐδαμῶς τοῦτο γίνεται ἂν τοὺς ἀχρίστον καὶ οἱ μουσουλμάνοι ὀδῶντων τὰς ἰδικὰς των συζύγους εἰς δημοσίους χοροὺς τότε ὡς εἶχε τὸν λόγον του ὁ τοιοῦτος χάρις αὐτοῖς ὅμως φρονιμώτατα ποιοῦντες καὶ ἀκολουθοῦντες λίαν ἐπιεικῶς τὰ πάτρια, δὲν ἐξετραχηλίσθησαν εἰς τοιοῦτον βελγὸν ἡμεῖς εἰμὲν γνήσιοι χριστιανῶν καὶ οὐδὲν πλεον.

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

τῇ 6 Νομβρίου 1902

Ἐκνομὸς πολιτείας

τοῦ μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς πρὸ τριῶν περὶ τοῦ ἐτῶν ἡ ἡμῆτερ ἐκκλησία ἀπῆλλαξε τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Δρυϊνουπόλεως ἀπὸ βάρους ἐπαχθοῦς, ἐκδιώξας διὰ τῆς λόγῃ καὶ παραπέμψας εἰς ἐξορίαν τὸν τότε μητροπολίτην κ. Γρηγόριον, πρὸς δὲ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦτου διὰ τοῦ ἀπὸ τριετίας ποιμνάρχου τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν σ. Π. κ. Λουκά, οἱ πάντες ἡμετέροις πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς τὸν μόνον ἰκ-

νὸν ν' ἀνορθώσῃ τὰ κακῶς κείμενα καὶ διεμετρήθη τὸς μοναστηριακοὺς πόρους ἐξ ὧν κατὰ τὸ πλεῖστον συντηροῦνται τὰ σχολεῖα καὶ ἄλλα. Ἀλλὰ τε τοῦτ' αὐτό, εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν, καὶ ἐπ' ἐκκλησίαις καὶ κατ' ἰδίαν ἐπαρχίαν καὶ ἡ Α. σ. ὁ κ. Λουκά, ἀναγνωρίζων πληρέστατα ὅτι διὰ μόνων τῶν σχολείων καὶ τῆς κανονικῆς τούτων λειτουργίας θὰ δύνηται ὁ ἀτυχὴς Ἡπειρώτης νὰ διαφύλῃ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν πατέρων του, καὶ ὅτι ἐν ἀπὸ τὰ πρώτα μελήματά του θὰ εἶνε ἡ τακτοποίησις τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν μόνων καὶ τῆς ἐπωφελούς διχέσεως τῶν ἐκ τούτου ἐσόδων, ἔτινα ἐπὶ τοῦ προκατήγοντος διηγεῖται παρὰ τούτου ἡ ἐκείνου ἐπὶ ἀνυπολόγιστον βλάβην τῶν δικαιοῦχων κοινότητων. Ἀλλ' ὅμως ὅς ἐκ τῶν ὑπέρβον ἀπεδείχθη, αὐτοῦ ὑποσχέσεως τῆς Α. Π. παρεμύνην ὑποσχέσεως καὶ ἐπείσθημεν, ἀρχὴ δυστυχῶς, ὅτι καὶ οὕτως ἡμετέροις θιασώταις τῆς σχολῆς τῶν μοναστηρίων ἐκείνων καλοῦντων οἵτινες ἀντιστρέφοντες τοὺς πόρους τῶν ὑψηλῶν ἀλλήως καθήκοντων των, κηρύσσονται ὑπὲρ πᾶν ὅτιον καὶ ἰσχύον, τοῦ ἰδίου συμφέροντος καὶ τῆς μέγροι διακρίσεως ἐξορκισμοῦ τῆς κοιλίας τῶν ἀδιαφοροῦντων περὶ τοῦ ποιμνίου των οὐ ἐτάχθησαν πνευματικὸν πατήρες, ὁ νῦν μητροπολίτης κ. Λουκά, ἐφαρμὰς ἐκ τῆς μέγροι τοῦδε πολιτείας του, πολλὴ ἐθεασύστερος τοῦ προκατήγοντος του καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἐπικύνδυνος διμυροῦντες τὴν δράσιν τοῦ κ. Λουκά ὡς μητροπολίτου, ἀνέκτομεν ὠρισμένας παρανομίας του, καὶ δηλοῦνται ὅτι ἂν δὲν ληφθῇ φρονίτις διακανονισμοὶ τῶν τὰ μάλ' αἰσθητῶν τὴν ἡμετέραν κοινότητα ζητημάτων τῶν ἀναγκασμένων εἰς τὴν δικαιοσύνην του, θὰ ἐπανέλθωμεν ὁμιλήσομεν ἄχρις οὐ εἰρεσθῇ ὁ δυνάμενος νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των.

Καὶ λοιπὸν. Δύο σοβαρὰ ζητήματα, ὄντως οὐσιωδῶς τὴν ὑπερῶν καὶ λειτουργικῶν τῶν ἐκ παιδευτηρίων Δροβιανῆς μένουσιν ἀπὸ δικτακτικῆς ἐκμετῆς ἐν τῇ μητροπόλει. Τὰ τῶν μόνων Δρυϊνῶν καὶ τοῦ προφήτου Ἡλίου ἐκ τῶν προσώπων αὐτῶν διακρίσεως τῆς περιουσίας τῆς ρηθείας Μονῆς, ἐφ' ἧς ἀπαράγραπτα εἶχε δικαιοῦχος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μονὴν Πέπελῆς ἐτακτον ἀντιπροσώπων τῶν κ. Γεωργίου. Μόνον ἵνα συναντήσῃ ἐκεῖ τὴν Α. Π. παραστήσῃ τὸ ἀδίκωμα τὸ ὅποτον ὀφίσταται ἡ Δροβιανή, καὶ τὴν συνήντησε πρᾶγματι καὶ ἐκαμὲ τὰς δεούσας παραστάσεις, ἀλλ' ἔλαβεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι, οἱ Γεωργίουσταῖνοι ἔκαμον πρὸς αὐτὸν ἀναοράν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῆς Μονῆς ἀνήκουν εἰς μόνον τὸ χωρίον των, καὶ ὅτι αὐτοὶ καὶ ὁ εἶς καθῆκον (συμφέρον τοῦλάχιστον ὄφειλε νὰ εἶπῃ διὰ νὰ εἶνε εὐκαρινῆς) ἐκείνη τὴν ἀναοράν των καὶ τὴν παρέπεμψεν εἰς τὸ μικρὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιόν του, καὶ μέχρι οὗ τοῦτο ἀποφανθῇ (δὴλ. κατ' Ἰακωβίαν προσηγορίαν) ἔτους ὅπου καὶ ἐκ παλαιῶν ὥρῃ οὗτος ἐκ τῆς περιουσίας του) οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ. Ἐνθ' ὄφειλε, κηδόμενος προτίστως τῆς ἐκκλησίας του ὡς μητροπολίτου, ἀξιοῦντος σεβασμὸν παρὰ τοῦ ποιμνίου του, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῶν συμφερόντων τῶν μόνων καὶ κοινότητων, ὡς ἐτάχθη ὑμνηστικῶς, νὰ τὴν πατάξῃ κατὰμουτρα ἐκείνων οἵτινες τῷ τὴν ἐνεργίαν ὡς ἀπαράδεκτον καὶ ἀντιθετικὴν εἰς τὰ πρὸ ἀνηννοῦντων χρόνων ἀπαράγραπτα δικαιοῦχος ἐπὶ τῆς μονῆς, τῶν ἀλλῶν δικαιοῦχων κοινότητων Δροβιανῆς, Μουζίνης κ.λ.

Ὁ ΕΝ ΚΩΝΙΝΟΙ Εἰς ἀνταποκρίσιν τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας» ἐπέστειλε τὰ εἰς: «Πολυάριθμοι εἶχον ἀναγγελεῖν ὅτι νῦν ἐμελέτων αἱ Δυνάμεις διαβήματα, ὡς ἐπιτυχίαν τὴν εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς τῆς Τουρκίας ἐπαρχίας. Ἐκ τούτων ἀληθὲς εἶνε ὅτι μεταξὺ προσδεδωμένων ἀντιλήψεων καὶ σκέψεων περὶ τῶν κατελλελο-

μένων αὐτὰ διαταγὰς τοῦ εἰσελθόντος ἀπαραμειωτοῦ διότι καὶ αὐτὰ ἐδόθησαν πρὸς τὸ θεσπίζειν καὶ πρὸς διαβουλεύσιν ἡμῶν εἰς ἀπάντησιν δὲ τῶν παραστάσεων ἡμῶν ὅτι δὲν ἐξετελέσθησαν τὰ ὑποσχεθέντα, μετὰ ἀφελῆς καὶ δὲν παύει ὑποσχόμενος ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ καὶ θὰ διατάξῃ τὰ δέοντα. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ ὑποσχεθέντος ζήτημα τῆς Μονῆς Προφήτου Ἡλίου, ἧς ὑπὸ τὰ ἀστοργα βλέμματα τῆς προέστημένης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς βραίνει εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν, διότι τὰ ἐνοίκια τῶν κτημάτων τῆς (γεωμορᾶ) τῇ ἐπενευσῆς τῆς Α. Π. τοῦ κ. Λουκά παρεωρήθησαν ἀπέναντι ἀνυπάρκτου ὀφείλει τῆς Μονῆς πρὸς τὸ ἀγῶνα τὴν ἐκ τῆς Γεωργίουσταῖνων Γιοβάννην, αἱ δὲ δικαιοῦχοι κοινότητες εἰσιν ἀνὰ τὰς ὑποσχέσεις ὅτι θὰ λάβουν τὸ ἀνάγκαι αὐτοὺς ἐπιδόμα, καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀκατανόμαστον διαγωγῆς τῆς Α. Π. τὴν νῦν εἰρη τῆς: Ἡ Α. Π. ποῦσα ἐνῆκεν τῆς νέας ἐπὶ τῆς περιουσίας του, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ τῶν πρώτων τὸ χωρίον Γεωργίουσταῖν, ἵνα θέσῃ τέμας, ὡς εἶπεν, εἰς τὴν διενεργουμένην ἀρπαγὴν τῆς ρηθείας Μονῆς, δὴλ. ἵνα ἐκ τοῦ πλησίον ἐπιστημοποίησιν τὴν κλοπὴν καὶ διασπῇ τὴν τῆς περιουσίας τῆς διότι πρᾶγματι ἀνεγνώρισε τὴν βίαν ἀνυπαρκτον ὀφείλει τῆς Μονῆς πρὸς τὸν Γιοβάννην, καὶ ἐνεκρίνεν ἡ μάλ' ὅτι ἡμεῖς χερσὶ παρέδωκε πρὸς αὐτὸν τὰς κλειδὰς τῶν ἀποθηκῶν ἐν αἷς ἡσαν ἀποκαταμέναι 26 χιλ. ὀκ. ἀραβόσινας σουλῆς ἐξ ἐνοικίων τῶν ἀγῶν τῆς Μονῆς καὶ ἐφρόντισεν μόνον νὰ λάβῃ ἀποδοῖν παρὰ τοῦ Γιοβάννην, ὅτι τὸν ἀραβόσινον ἔλαβεν οὕτως ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους τῆς Μονῆς, χωρὶς ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν ἀποδοῖν αὐτὴν εἰς πῶτον πῶτον ἀνέχεσθαι τὸ ὅλον χρέος, καὶ ἀντὶ ὁποίας τιμῆς παρεωρήθη ὁ Ἀραβόσινας. Ἐφ' ἧς δὲ τὸν δυστυχῇ Παπᾶ-Φώτιον ἐπιστάτην τῆς Μονῆς χωρὶς φόβου, διὰ νὰ τὸν μόνον, φαίνεται, νὰ κἀμνην ὅτι τὸν λέγουσιν οἱ πρὸς αὐτὸν τοὺς καὶ νὰ μὴ τολμᾷ ἄλλοτε νὰ λέγῃ ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιστάτην τῇ Μονῆς εἰς οὐδὲν οὐδὲν ὀφείλει, ἐνθ' πρᾶγματι ὀφείλει πολλὰ εἰς τὸν πανιερωτάτον μητροπολίτην καὶ τοὺς συμπατριώτας του. Ἀλλὰ περιήλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Κοινότητος Δροβιανῆς ἡ ἀσπίστως αὐτῇ διακρίσεως τῆς περιουσίας τῆς ρηθείας Μονῆς, ἐφ' ἧς ἀπαράγραπτα εἶχε δικαιοῦχος ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μονὴν Πέπελῆς ἐτακτον ἀντιπροσώπων τῶν κ. Γεωργίου. Μόνον ἵνα συναντήσῃ ἐκεῖ τὴν Α. Π. παραστήσῃ τὸ ἀδίκωμα τὸ ὅποτον ὀφίσταται ἡ Δροβιανή, καὶ τὴν συνήντησε πρᾶγματι καὶ ἐκαμὲ τὰς δεούσας παραστάσεις, ἀλλ' ἔλαβεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι, οἱ Γεωργίουσταῖνοι ἔκαμον πρὸς αὐτὸν ἀναοράν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῆς Μονῆς ἀνήκουν εἰς μόνον τὸ χωρίον των, καὶ ὅτι αὐτοὶ καὶ ὁ εἶς καθῆκον (συμφέρον τοῦλάχιστον ὄφειλε νὰ εἶπῃ διὰ νὰ εἶνε εὐκαρινῆς) ἐκείνη τὴν ἀναοράν των καὶ τὴν παρέπεμψεν εἰς τὸ μικρὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιόν του, καὶ μέχρι οὗ τοῦτο ἀποφανθῇ (δὴλ. κατ' Ἰακωβίαν προσηγορίαν) ἔτους ὅπου καὶ ἐκ παλαιῶν ὥρῃ οὗτος ἐκ τῆς περιουσίας του) οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ. Ἐνθ' ὄφειλε, κηδόμενος προτίστως τῆς ἐκκλησίας του ὡς μητροπολίτου, ἀξιοῦντος σεβασμὸν παρὰ τοῦ ποιμνίου του, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῶν συμφερόντων τῶν μόνων καὶ κοινότητων, ὡς ἐτάχθη ὑμνηστικῶς, νὰ τὴν πατάξῃ κατὰμουτρα ἐκείνων οἵτινες τῷ τὴν ἐνεργίαν ὡς ἀπαράδεκτον καὶ ἀντιθετικὴν εἰς τὰ πρὸ ἀνηννοῦντων χρόνων ἀπαράγραπτα δικαιοῦχος ἐπὶ τῆς μονῆς, τῶν ἀλλῶν δικαιοῦχων κοινότητων Δροβιανῆς, Μουζίνης κ.λ.

Ο ΕΝ ΚΩΝΙΝΟΙ Εἰς ἀνταποκρίσιν τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας» ἐπέστειλε τὰ εἰς: «Πολυάριθμοι εἶχον ἀναγγελεῖν ὅτι νῦν ἐμελέτων αἱ Δυνάμεις διαβήματα, ὡς ἐπιτυχίαν τὴν εἰσαγωγὴν μεταρρυθμίσεων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς τῆς Τουρκίας ἐπαρχίας. Ἐκ τούτων ἀληθὲς εἶνε ὅτι μεταξὺ προσδεδωμένων ἀντιλήψεων καὶ σκέψεων περὶ τῶν κατελλελο-

τέρων μέτρων, ἔτινα θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποδειχθῶσι φιλικῶς εἰς τὴν Τουρκίαν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐν τῇ Ἑυρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ καταστάσεως. Φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἐν τῇ ἀκανθωδστάτῃ τούτῃ ζητήματα ἐπιτελεῖται μὴδὲν μόνον προόδους. Οὐδεμία, ἐννοεῖται, ὑφίσταται διάθεσις καὶ οὐδεὶς ἐπὶ τοῦ παρόντος γίνεται λόγος ὡς αἱ ἀνταλλαγῶς μὲναι σκέψεις ἐκταθῶσι περὶ αἰτήματος πρὸς τὴν Πύλιν πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἀρθροῦ τῆς Βερολινέου συνθήκης. Κεῖται σχεδὸν ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι οὐδεμία Δύναμις θὰ συγκραταθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν. Τούτου δὲ οὐχὶ διότι ἡ ἀνάγκη τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν ἀνυμολογεῖται, ἀλλὰ διότι ἡ Δύναμις ἐκείνη, ἧτις θὰ ἐπελαμβάνετο τοῦ ζήτηματος, θὰ εἶδε ὅτι ἀποφασιστὴν νὰ προβῇ καὶ περαιτέρω τῶν ἀκαθαρσιῶν συστάσεων καὶ συζητήσεων. Πρὸς τοῦτο οὐδεμία Δύναμις δέκνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος διατελεμένη. Ὅθεν αἱ διεξαχόμεναι νῦν διαπραγματεύσεις θὰ καταλήξωσι εἰς νέαν ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν χριστιανικῶν καὶ μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν, λαμβανόμενον πρὸς τοῦτο ὡς κυρίως ἀντηντικῆς τοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἀρθροῦ τῆς Βερολινέου συνθήκης. Τοιαύτης φύσεως συμβουλῆς πολλὰς ἡκούσαν οἱ Τούρκοι τὰς ἐδεχθῆσαν μετὰ μεγάλης εὐγενείας, εὐγενεστάτης δ' ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀπαίτησις των ἐκάτοτε. Αἱ συμβουλῆαι ὅμως δὲν εἰσκηνοῦσθησαν διότι πρὸς τοῦτο οὔτε χρῆματι ὑπάρχουσιν οὔτε τὰ κατὰλληλα πρόσωπα. Αἱ πραγματικαὶ μεταρρυθμίσεις θὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξευρεθῶσι τὰ χρήματα καὶ καταστήσῃ λογικώτερον τὸ σύστημα τῶν προσώπων. Μερικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ὕδατα τοῦ Βοσπόρου θὰ παραμεινῶσι ἀτάκτως. Ὅσον καὶ ἂν μὴ φανῇται οἱ Τούρκοι τὰς πολυκρίτους ἐπαναστάσεις, ὅσον ἀντιθέτως καὶ ἂν φανῶσιν αὐτὴν μεσολάβησιν Βαλκανικοῦ τινος κράτους ἡ μεγίστης τινος Δυνάμεως ὀφείλουσιν ἐν τούτοις νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν των πρὸς τὴν αὐτῇ μετὰ τὴν ἡμετέραν κρατῶν αἰσθητὴν καθίσταμένην ἡμισυαντικὴν κινήσιν. Κατὰ τοῦ Βαλκανικοῦ συνδέσμου δυσκόλως θὰ εὑρίσκειν ἡ Τουρκία συμμάχους, ἂν μὴ ἐν τῷ πύθῳ ὅστις μέχρι τοῦδε ἐκαταστάσεως πᾶσαν πρὸς ἀποβλήσιν προσέγγιναι ἀπέπειραν. Ἰσως μεταβληθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πράγματα, διευκρινουμένης ἐθνογραφικῆς τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων, καθίσταμένης, θεωρητικῆς τοῦλάχιστον, δυνατῆς τῆς διακρίσεως τῆς Τουρκικῆς δράσεως, οὕτως ὥστε νὰ λάβῃ ἐκτατὸς τὸ μερίδιόν του. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ σκεῖμα τοῦ Βαλκανικοῦ συνδέσμου φαίνεται πλεονέκτερον, ἢ πρὸς τῶν ἐτῶν ἀπῆλθεν τῆς πραγματικότητος, καὶ ὅσον, χάρις εἰς τὰς σκευαίους τῶν Βουλγάρων, ὁ Σερβισμὸς καθίσταται σήμερον αἰσθητὸς ἐν χώρῳ, ὡς ἄλλοτε ἦν. Ἐνθ' ὅσον λοιπὸν δὲν καθορίζονται δι' ἀμοιβαίας συνεννοήσεως αἱ διαφοραὶ ζῶναι ἐπὶ τῶν, αἱ προσπάθειαι πρὸς δημιουργίαν Βαλκανικοῦ συνδέσμου ὅσον καὶ ἂν εἶνε εὐκαρινῆς θὰ παραμεινῶσι ἀτελεσφόρητοι.

ΤΟ ΑΝΑΦΙΕΝ ζήτημα μεταξὺ Ἑλληνικῆς κοινότητος Σκοπεῖας καὶ τοῦ μητροπολίτου Φιριλιανῶν ἀλλοῦ ὡς εἰς: Οἱ Σέρβοι ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγήσωσι εἰς τὴν κοινότητα διαγίλκας λίρας, αἱ αὐτὲς θὰ οἰκοδομήσῃ ἱεῖον ἱερὸν καὶ θὰ διατεθῇ ἰδίαν ἑλληνικὴν σχολὴν μετ' ἑλληνικῆς ἐφορητομογεροντίας. Οἱ Σέρβοι θὰ κρατήσωσι τὴν παλαιὰν Μητροπολιν. Τοιοῦτοσώπως αἱ ἡμετέροι θὰ δυνήσων ν' ἀποφύ

καὶ ἐτραυματίσαν τινὰς τῶν ἀνδρῶν. Μεταξὺ ἄλλων ἐτραυματίσαν καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας ἐλαφρῶς. Μετὰ ταῦτα διερχόμενοι πρὸ τῶν γραφείων τῆς συναδέλφου «Σκρίπ» ἐπετέθησαν διὰ λιθοβολισμῶν κατὰ τῶν περὶ τῶν. Εὐτυχῶς φρουρὰ ἀστυφυλάκων παρεκώλυσε πᾶσαν ἄλλην καταστροφὴν. Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Γενήσκρλης, ὅστις καὶ ἐτραυματίσθη ἐλαφρότατα εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα διὰ λίθων ὑπὸ τῶν διαδηλωτῶν ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν ἀγρίων καὶ βανδαλικῶν πράξεων εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ κατάστασις εἶνε ἀληθῶς ἀπαισία καὶ φορικώδης. Ἐλπίσω πλεον καὶ ὁ ἐλάχιστος σεβασμὸς πρὸς τὰς Ἀρχὰς ὑπὸ τῶν ταραξίων αὐτῶν Κορδονικῶν, οἵτινες διὰ τῆς βαρβάρου τῶν διαγωγῆς μετέβαλον ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν τὴν πρωτεύουσιν εἰς θέατρον πρωτοφάνων σκηνῶν». Ἐλπίζεται ὅτι ἐντὸς τῆς σήμερον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην διὰ τοῦ σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν σχέσει μετὰ τὰ ἀναγραφέντα εἰς τινὰς συναδέλφους περὶ τοῦ ὅτι τὸ ὑπὸ τ. κ. Ζαίμην κόμμα σκέπτεται νὰ μὴ συντρέξῃ τὸν κ. Θεοτόκην ἐν τῇ Βουλῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφυλλάκος ἐρωτηθεὶς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— Δὲν εἶνε διόλου ἀκριβὴ τὰ γραθέντα. Καθόσον δύναμαι ἀσφαλῶστα νὰ γνωρίζω ὅτι ὁ κ. Ζαίμης μετ' ἡμῶν τῶν λοιπῶν φίλων ὁπαδῶν τοῦ καὶ τῶν ἀκολουθούντων πιστῶς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ θὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν κ. Θεοτό-

κην οὐχὶ ὡς κόμμα πλέον, ἀλλ' ὡς ἀτομικοὶ φίλοι καὶ θὰ συνδράμωμεν αὐτὸν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἀπαρτίας καὶ εἰς τὴν ἐπιψηφίσιν τῶν νομοσχεδίων τῶν ἀφορώντων τὸ γενικὸν καλὸν τῆς χώρας.

— Ἦτο ἡ πέμπτη ἡμέρα χθὲς τῆς ἐξωφρενικῆς καταστάσεως τῆς πρωτεύουσας, καταστάσεως τὴν ὁποίαν πρῶτην φορὰν ἴσως ἀναφέρουν τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικά τῆς Ἑλλάδος. Ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων δὲν σκοτίζονται διὰ τὰ πολιτικά, ἦσαν εὐτυχῶς ἄνθρωποι. Διότι αὐτοὶ μόνον ἠδύναντο νὰ ἀντιληφθῶν τὴν φαιδρότητα μὴς ξεκαρδιστικῆς καταστάσεως, ὡς αὐτὴ. Τί ἦτο ἡ χθεςινὴ ἡμέρα; Ἀσπρὸ καὶ μαῦρο. Ἡμέρα καὶ νύχτα. Ἐκλήθη καὶ δὲν ἐκλήθη. Δηλιγιάννης καὶ Θεοτόκης. Πλειοψηφία καὶ μειοψηφία. 120 καὶ 36, 36 καὶ 120. Τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, ἡ ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, ἡ ὅχι τοῦτο, ἀλλὰ ἐκεῖνο! Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ ἀνωτέρω περιγραφή εἶνε ἀκριβὴ.

Καὶ πάλιν αἱ διαδόσεις χθὲς.

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ ἐξυπνοῦσε τὸ πρῶτ' ἔσκυβεν εἰς τὸ παράθυρο καὶ ἐρωτοῦσε τὸ μανάβη, ὁ ὁποῖος διήρχετο μετὰ τὸν γαϊδάρων του. — Τί νέα; — Πεκτάτες, ραπανάκια, πρόκολλα... — Βρὲ τί νέα διὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν! — Λένε πῶς τὴν ἔχει ὁ Δηλιγιάννης. — Τὴν πλειονοψηφία; — Ναῖσκε. — Ζήτωωωωω! Ὁ κύριος ἐφόρεσε κατόπιν τὸ καπέλο του καὶ ἐβάδιζε πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Σεπτεμβρίου διὰ νὰ συγχαρῇ τὸν κ. Δηλιγιάννην. Μόλις ὁ μὲν ἐβγαίνειν εἰς τὸν δρόμον τὸν συναντοῦνε κάποιος ἄλλος, ὁ ὁποῖος τοῦ ἔλεγε. — Τῆμαθες; Ὁ Θεοτόκης ἐκατὸν εἴκοσι. — Μπα νὰ πάρῃ ὁ διάβολος! Ἀλλὰ τώρα; — Καὶ θὰ κληθῇ εἰς τὸ παλάτι τὸ μεσιμέρι. — Ἀμ τότε θὰ πάω νὰ συγχαρῶ τὸν Θεοτόκη!

πεπαιδευμένων· ὅταν ἀναγνώσῃ τις τὴν ἱστορίαν τοῦ κατὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας πολέμου τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, βλέπει ἔνδοξον στρατηγὸν καταπροδίδοντα τὴν πατρίδα του· ἀλλ' ἀνὰ κλυθίστης τῆς προδοσίας, καθείρηχθη εἰς φρούριον, ὅθεν ἀπεσκήρτησε διὰ τῶν ἰσχυρῶν ἀγγλικῶν λιπῶν. Κατέφυγεν εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου ἄσκημος καὶ καταφρονούμενος διήγαγε βίον ἀβίωτον.

Ἀς μὴ τηκώμεθα, φίλοι ἀναγνώσται, ὅτι ἡ πατρίς ἐγέννησεν ἀνθρώπους χαρακτηρησμένους παρομοίως, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν λείπουν ἀπὸ τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπειδὴ θὰ περάσουν ἡμέραι τινὲς μέχρις ὅτου φθάσωμεν εἰς ἀσφαλὴ λιμένα, ὅθεν ἐδιώχθημεν κατὰ τὴν πρῶτην φορὰν, τὴν Κέρκυραν, μοι δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ γράψω κατὰ τὴν εἰς διασκέδασιν τῶν ἀναγνώστων, οἱ ὁποῖοι βεβαίως ἐκουράσθησαν διατρέξαντες τόσας σελίδας, ὅχι ἴσως εὐαρέστου ἀναγνώσεως, διότι δὲν στολίζονται μετὰ ἀνθ' ἑαυτῶν· ἡ χεὶρ μου εἶναι ἀνεπιτήδειος εἰς παρομοίαν γραφᾶς· δὲν γράφω μύθους. Τὰ γραφόμενα εἶναι ἡ ὁμολογία χάριτος καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς σκιάς τῶν φιλανθρώπων κατοίκων τοῦ Δραγαμέστου, ὅπου εὗρομεν πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς συντήρησίν μας.

Ἄρτος σίτινος δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸν τόπον. Ὁ ἀρδοσίτινος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἔλειπεν, ἀλλὰ καθαρὸς οὐδέποτε ἐξυμνέτο, ἡ δὲ βορὴ ἤρχετο εἰς βοήθειάν του. Τὸ κράτος ὅχι συχνόν· ὁ τυρὸς ὅχι ἀφθονός· τὸ βούτυρον ἀφθονόν· τὰ φιλεύματα δὲν ἔλειπον. Ἐγὼ πρὸ πάντων ἔζων ἐν σπατάλῃ. Τὸ τυρὶ καὶ ἡ μπομπούτα δὲν ἔλειπον ἀπὸ τὰς χεῖράς μου, χάρις εἰς τὴν καλὴν Βασίλειον, κόρην τοῦ μακαρίτου Τάτην Μαγγίνα, εἰς οὗ τὴν οἰκίαν εἶχονμεν τὸ κατάλυμά μας. Ἐξαίρω τὰς ἡμέρας, ὅτε μόνον βελάνους ἐφάγομεν, ἀλλὰ πῶς καὶ διὰ τί δὲν ἐνθυμούμαι. Ἡ ἀνωτέρω κόρη, ἡλικίας περὶπου 18—20 ἐτῶν, προτοῦ ἀποβῶμεν εἰς τὰ παράλια τοῦ Δραγαμέστου, ἦτο ἡδὴ εἰς χεῖρας τῆς οἰκογενείας τῆς, φυγούσα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἀλῆ, ὅθεν πολλὰ ἄλλα ἔπραξαν τὰ ἴδια, ἡ ὁ Ἀλῆς ἤνοιξε τὰς θύρας, βιάζομενος ἀπὸ τὴν περιστοιχίσασαν αὐτὸν ἐχθρικὴν δύναμιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας ἀπαντας τοὺς φίλους ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τῆς ψήφου των, ὡς καὶ τοὺς ὁποσδήποτε ἐκδηλώσαντας μέγα ἐνδιαφέρον καὶ ὑποστηρίξαντας τὴν ὑποψηφιότητά μου συνεπεία τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ πλήρης δι' ἐμὲ ἱκανοποίησις τοῦ νὰ ἔλθω δεύτερος ἐπιλαχὼν κατόπιν μάλιστα τοῦ ἐκδηλωθέντος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας ἀντιθέτου φρονήματος.

Διὸ εὐχαριστῶν καὶ αὐτοῖς, βεβαίως ὅτι θέλω τὸ ἐμὸ προσπαθῆσαι νὰ συντελέσω εἰς ὅ,τι τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας μου ὑπαγορεύουσιν.

Διατελῶ μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως

Τζῶν Μὰκ Δούλλα

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἡ ὁ Ἑλλήν. Βασιλεὺς.

Τέλειος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος ὥστε ἐσόμενός τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰς τὸν Πειρᾶ, ἢ εἰς τὴς Πάτρας, ἢ τὴν Κέρκυραν, ἢ τὰς Ἀθήνας ἢ ὅπου ὅποτε τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφικῶς, γεωγραφικῶς, μετὰ τὰ μυστεῖα τῆς, τὰ ἱερά καὶ νῆα κτίριά της, τὰς τιμὰς τῶν ξενιδιῶν, σιδηροδρόμων, ἀμαζῶν κλπ., τὰ πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυσόδετος **5 δραχμῶν** διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ **5 φράγκων** διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπισυστάσει, μόλις λάβωμεν τὸ ἀντίτιμον.

Ἐκαστος, ἀναγινώσκων τὰ γραθέντα, θ' ἀπορήσῃ βεβαίως νὰ βλέπῃ ἐγκλειστον εἰς τὰς χεῖρας (γυναικωνίτας) κόρην προσετώτος ἱσχυροῦ τοῦ Ἡερομέρου. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλουστάτη· ὅπου ὁ Ἀλῆς εἶχεν ὑποψίας ἐνδοχόμενης ἀνταρσίας ἢ ληστρικῶν ὑποκινήσεων, ἐκεῖ ἐπέβαλλε τὰς χεῖράς του ζήτων ὁμήρους δι' ἀσφάλειάν του. Ἦτο ὑπεργήρως, ἀλλὰ τῷ ἤρεσκε, φαίνεται, νὰ βλέπῃ ὠραϊότητα ὑπηρετούσας ἐν τῷ παλατίῳ του (σεράι). Πολλοὶ λέγουσιν ὅτι οἱ ἴδιοι πατέρες καὶ αἱ μητέρες, ὅν καὶ προύχοντες, πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλλον, ὅπως εἰσχωρήσωσιν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἀλῆ αἱ ὠραῖαι κόραι των· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ψευδές. Οἱ καλοὶ γονεῖς θέλουν νὰ βλέπουν τὰ τέκνα των νὰ περιποιῶνται αὐτοὺς καὶ οὐχὶ ξένους τυράννους· δυστυχῶς ὅμως θὰ ὑπῆρχον καὶ ἀνθρωπάκια, πλὴν οὐχὶ ποτὲ τῆς Βασίλειος οἱ γονεῖς. Ἀπὸ τὸ ὑποπτον Λειδωρίκι καὶ ἄλλα μέρη εἶχε παρ' αὐτῷ ὁμήρους ἐκ τῶν πρώτων τοῦ τόπου, καὶ ἀπὸ Ἀγραφα καὶ Κορνησίου, ὑποκειμένους εἰς ἐκτέλεσιν τῆς θελησέως του· διὸ καὶ συνέβησαν τόσαι καὶ τόσαι ταραχαὶ καὶ ἀνωμαλίες, αἱ ὁποῖαι ὕψωσαν τὴν δόξαν τοῦ Κατσαντώνη καὶ ἄλλων ἀρχαίων καὶ μεγάλων πολεμιστῶν. Ὁ Ἑλλήν δὲν ἔβαλλεν εὐκολὰ τὸν τράχηλον ὑπὸ τὴν σπάθην τυράννου.

Κατὰ τὴν κρεωφαγίαν, ὡς εἴπομεν, τὸ ὑλικὸν δὲν ἔλειπεν, ἀλλὰ κατὰ τὰς νηστικίμους ἡμέρας πῶς ἐτρέφομεθα; Εὐτυχῶς ἡ φύσις τοῦ τόπου παρέσχεν εἰς ἡμᾶς πλείστας εὐκολίας. Οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου δὲν ἐτρώγον τὰ σαλιγγάρια (κοιλίας)· δὲν ἐτρώγον τὰ σπαράγγια (ἀσπαράγους)· δὲν ἐτρώγον τὰ βρύα (δρόβους)· δὲν ἐτρώγον τὰς πορδέγγας (ἀγνώστου ἐμοὶ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ὀνόματος). Ἐν Ἀραχόβῃ καλεῖται δραζούλια, ἐν Μάνῃ καὶ Μεσσηνίᾳ τὸ χόρτον αὐτὸ τὸ γλυκύτατον καλεῖται μανιόται. Δὲν ἐνθυμούμαι καθόλου νὰ ἴδω μίαν ἡμέραν θαλασσινὰ ὕστροκα. Οἱ Ἀκαρνανεὶς δὲν ἀγαπῶσι τὴν θάλασσαν, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἐπεχὴν οὐδὲν ἀλιευτικὸν πλοῖον ἐφαίνετο εἰς τὰ παράλια. Ὅ,τι ἔμεινεν ἐντυπωμένον εἰς τὴν μνήμην μου, εἶναι μὰζα τινὴν ἐκάλουν χαβιάρι οἱ ἐντόπιοι.

(ἐκολουθεῖ)

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ!

(Ἰδε συνέχεια εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. φύλ. 499)

Πρὶν δώσω πέρας εἰς τὰ γραφόμενά μου, πρέπει νὰ ζαλίσω τὴν κεφαλήν μου εἰς εὐεσιν τῆς ἀληθείας. Διὰ τί ὁ Βαρνακιώτης ἐσπευσεν εἰς τὴν ὑποδουλώσιν;

Ὁ Βαρνακιώτης, εἰρηνικὸς ἄνθρωπος, ἔχων ἀπόλυτον σχεδὸν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς περιφερείας του, ἀγαθὸς ἄνθρωπος, φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο φιλοπόλεμος. Μετ' αὐτοῦ δὲ συμφωνούντων καὶ ἐτέρων ὀλίγων κατοίκων τοῦ τόπου περιήλθεν εἰς συμβιβασμὸν μετὰ τοὺς Τούρκους, καὶ δὲν ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ ἀνωτέραν ἑλληνικὴν ἀρχήν, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς ἐδοξάσθη διὰ τῶν ἥρωικῶν κατορθωμάτων του, ἐνῶ ὁ Βαρνακιώτης ὅχι. Βεβαίως ὁ Βαρνακιώτης, ὅν ἐπιπτεν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἤθελε πάθει ὅ,τι ὁ Ὀδυσσεὺς, ὁ ἀμαυρώσας τὸ ὄνομά του διὰ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλεξίου Νούττου καὶ Παλάσκᾳ Ἡπειρωτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅν ἔζων, ἤθελον λάβει τὰ πράγματα τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἄλλην μορφήν. Ὁ Βαρνακιώτης εἶχε πρόχειρον τὴν φυγὴν τοῦ εἰς ἀσφαλὲς μέρος. Ὁ Ὀδυσσεὺς ὅμως περιήλθεν εἰς χεῖρας τῆς ἐθνικῆς ἐξουσίας, καὶ ἐγάθη καθὼς καὶ ἕτερος παρόμοιος ἄνθρωπος ἐν Πελοποννήσῳ. Ὁ Νενέκος, καπετάνιος εἰς τὰ Γκερμπετζοχώρια τῶν Πατρῶν, ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Καὶ τὰ τρία ἀνωτέρω πρόσωπα, ἀγράμματα καὶ ἀπαιδεύτα, ἄλλο τι δὲν εἶχον εἰς τὸν νοῦν των, εἰμὴ τὴν διατήρησιν τῆς ἐξουσίας εἰς τὰς χώρας των, καὶ ἔτρεμον ἀπὸ φόβου μὴ τις τὴν ἀρπάσῃ. Ἐὰν εἶχον πολιτικὴν σύνεσιν, ὡς τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι παρόμοιοι στρατηγοί, ὅχι μόνον δὲν ἤθελον πάθει τι, ἀλλ' ἤθελον δοξασθῇ, ὑπακούοντες εἰς τὰς διαταγὰς τῶν διευθυνόντων γενικῶς τὰ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἤθελον εἶναι οἱ πρῶτοι στῦλοι τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας.

Δυστυχῶς εἰς τὰς ἐπαναστάσεις ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνῶν εὐρίσκονται παρόμοιοι ἄνθρωποι, οὐχὶ μόνον μετὰ τὸν ἀμαθῶν καὶ ἀπαιδευτῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν